

РЕШЕНИЕ

№ 2725

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1715** по описа за **2011** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. гр.С., срещу Решение от 25.01.2011 година, постановено по н.а.х.д.№11657/2010 година по описа на СРС,98 състав, отменящо Наказателно постановление №0179/30.07.202010 година на Председателя на К.,с което последният на основание чл.336 от ЗЕС наложил на”Б.” - гр.С. имуществена санкция в размер на 1000 лева, за нарушение на чл.44, ал.1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/ или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление.

Развитите в жалбата оплаквания са за неаконосъобразност и неправилност на оспореното съдебно решение.Твърди се,че СРС неправилно е приложил материалния закон, като е приел, че следва да намери приложение разпоредбата на чл.3,ал.2 от ЗАНН за по-благоприятен закон. Искане се отмяна на съдебното решение и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание,касаторът-К. гр.С.,редовно и своевременно призован, не изпраща представител

Ответникът по касация- „Б.”-гр.С.,редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Шегунова ,редовно упълномощени,които оспорват жалбата като неоснователна и молят решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на С.-прокурор Т,изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено

следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните: .

Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, обосновано е приел, че по отношение на извършеното от ответника по касация нарушение следва да намери приложение разпоредбата на чл.3,ал.2 от ЗАНН- по- благоприятен закон именно изменението на Функционалните спецификации,непредвиждащ издаване на ,удостоверение на клиента в срок от 2 дни. Правилен е изводът на СРС, че прилагането на по- благоприятния закон се свързва с хипотезите,при които или се изключва наказуемостта на даден вид деяния,третиращи до тогава като административни нарушения или се предвижда по- леко по вид и размер наказание, като в тази насока твърденето на касатора ,че следва да намери приложение разпоредбата на чл.3,ал.2 от ЗАНН само и единствено, ако се предвижда по –леко по вид и размер наказание, е напълно неоснователно и да се приеме противното ,това би означавало да се подмени волята на законодателя- хипотеза ,която не е налице. Правилен е изводът на СРС, че с изменените на Функционалните спецификации –ДВ, брой 26/06.04.2010 година, влезли в сила на 06.07.2010 година е въведен изцяло нов ред и условия за преносимост на географските номера, вече не предвиждащи задължение за приемащия доставчик да издаде удостоверение на абоната при подадено заявление за преносимост, като разпоредбата на чл.44 предвижда, че даряващият доставчик уведомява приемащия доставчик за обстоятелствата по чл.43,ал.1 в срок до два работни дни, считано от получаване на уведомление от приемащия доставчик за наличие на заявление за пренасяне на номер, подадено при него и неиздаването на удостоверението от страна на доставчика,вече при действието на новите изменения, не представлява административно нарушение. Вярно е, че санкционната норма на чл.336 от ЗЕС е непроменена в посока както вида,така и размера на наказанието,но същата предвижда нарушение на разпоредбите на закона или на нормативните актове по прилагането му, и при казаното по-горе при отсъствие вече на задължение за издаване на удостоверение, респективно на това – липса на нарушение, е безспорно приложението на чл.3,ал.2 от ЗАНН.

С оглед на това, съвсем законосъобразно, СРС е приложил разпоредбата на чл.3,ал.2 от ЗАНН,респективно на това-отменил наказателното постановление, което предполага оставяне в сила на решението.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд С.- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 25.01.2011 година,постановено по н.а.х.д.№11657/2010 година по описа на СРС,98 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: